

A TARTALOMBÓL

- Szükséges az együttműködés és a takarékos gazdálkodás
- Közmeghallgatás
- Soltszentimrei Egészségház kialakítása
- Karácsonyvárás az iskolában
- Advant időszak a egy tanító néni szemével
- A "Csonka-torony" Alapítvány hírei
- 20 éves a Szent Imre Pincészet
- Idézetek
- Köszöntöm a megújult Egészségházat!
- A tél hozta aktualitások
- Betlehem
- Messiásvárás
- Prózák, versek
- Könyvajánló
- Egy kis focinosztalgia
- A mozgás és a mosoly!
- Soltszentimre Ma - a lap

ZÁRSZÁMADÁS - 2011

Az év vége felé közeledve az ember zárszámadást készít.

Mit is végeztünk az idén? Megszerveztük helyi szinten két nemzeti ünnepünket, s a hagyományá váló zarándoklatunkat a Csonka-toronyra. Idén is felállítottuk a betlehemet a templomkertben. Az egyesület berkein belül működő Csonka Színkör három darabban, nyolc előadást tartott hat településen. Végül: négyszer jelentünk meg a Soltszentimre Ma című újsággal. Ennyit sikerült véghez vinni 2011-ben. Sok, vagy kevés?...

Mit is kívánhatnék az ünnepek előtt? Legyen olyan a karácsonyuk és az új esztendőjük, amelyet szeretnének!

Kéri Ferenc

Régebbi lapszámaink megtalálhatóak a www.soltszentimrema.hu címen.

ÖN KIADVÁNYUNK MEGVÁSÁRLÁSÁVAL EGYESÜLETÜNKET TÁMOGATJA, S ÍGY LEHETŐSÉGET BIZTOSÍT, HOGY A JÖVŐBEN IS MEGJELENHESSEN LAPUNK.

KÖSZÖNJÜK!

KARÁCSONY

„A világ nem egyéb, mint örökkévaló keret a gyermekarcok számára.” (Ravasz László, református püspök)

Karácsony közeledtével egyre többet beszélünk a szeretetről. Néha már kiüresedni látszik a szó, mintha tartalmát vesztené.

Pedig milyen sokféleképpen szeretünk: anyát, apát, nagyszülőt, kedvest, barátot... A legerősebb talán a szülői szeretet. Mikor először öleljük magunkhoz gyermekünket, a legnagyobb csodát, onnantól életünk, lelkünk, gondolatunk róla szól. Várjuk, lessük első mosolyát, mozdulatait, szavait. Aggódunk érte, vele izgulunk az iskolában, féltve engedjük el kezét, mikor már önálló akar lenni. Szeretjük gyámoltalanságában és szeretjük felnőtté érésében. S ilyenkor, az Ünnep közeledtével is ő első gondolatunk. A kicsi /nagy/ gyerek önfeledt vidámságával, életkedvével, lelkesedésével, határtalan bizalmával és szeretetével magával ragad bennünket felnőtteket. Mi pedig megpróbáljuk okosan, el nem apadó szeretettel szeretni őket, hogy tudják, az élet minden lehetősége bennük van és mi szülők mindig ott állunk mögöttük.

A karácsonyi ajándék jelkép: adok annak, akit szeretek. Vajon az ajándékok sokasága kell ahhoz, hogy bizonyítsam szeretetemet? Inkább odafordulás, figyelem, együttérzés, türelem, önzetlenség, lelki együttlét. Az Ünnepek fölérősödnek ezek az érzések bennünk és rájövünk, milyen jó, ha tudunk adni és milyen hálás, akit el tudunk halmozni ezekkel az „ajándékokkal” – és nem csak Karácsonykor. Áldott Ünnepet!

Balog Istvánné

VALAMI ELKEZDŐDÖTT

Az Alföldön van két település egymás közelében. Ez idáig Tabdi és Soltszentimre nem igen találkoztak egymással. Az idén azonban elkezdődött valami.

Először a Csonka Színkört hívták meg a tabdi szüreti napokra fellépni, hogy vidám perceket lopjanak az ottaniak mindennapjaiba egyórás, vidám darabjukkal. Utána egyházi vonallal folytatódott a sor. A Szent Imre Kórus advent második gyertyagyújtására kapott meghívást.

A kórossal a tavalyi adventi koncert műsorát frissítettük fel, kibővítve néhány új darabbal. Már a megérkezéskor meleg szeretettel fogadtak bennünket.

Ült a padosorban polgármester, képviselő, erdélyi református lelkész és közösségének néhány tagja, evangélikus, baptista és folytathatnám a sort. Megható volt látni, amint családok léptek be a templomba. Kicsik és nagyok egyaránt.

Amikor a karácsonyi énekeket felekezeti és etnikai hovatartozástól függetlenül velünk együtt énekeltek, felemelő érzés volt.

A koncert után részt vehettünk a szabadtéri adventi gyertyagyújtáson. Ezen a napon az erdélyi testvértelépülés küldöttei gyújtották meg a gyertyát. Megható volt hallgatni a vérvölgyi lelkész szívet melengető szavait, a fiatalok énekét, látni a betlehemező fiúkat és lányokat.

El lehet mondani, hogy nem csak mi tudunk a szomszéd település lakóinak adni, de ezen a napon mi is kaptunk tőlük valamit. Igazán nehéz megfogalmazni, de úgy hiszem, mindannyian lelkileg feltöltődve és megerősödve tértünk haza.

Kériné Antal Anett

**SZÜKSÉGES AZ
EGYÜTTMŰKÖDÉS ÉS A
TAKARÉKOS GAZDÁLKODÁS
2011. évi Önkormányzati
munkáról készült beszámoló**

Évek óta elmondhatjuk, helyi önkormányzatoknál képződő források nagyságát, ezáltal adott év gazdálkodási lehetőségeit alapvetően az állami költségvetéstől kapott támogatások, kisebb mértékben a helyben képződő saját bevételek összege határozza meg.

Továbbra is az állami támogatások és hozzájárulások, valamint a személyi jövedelemadó, gépjármű adó átengetése adják működési bevételeink nagy részét. Állami támogatások összege évről évre csökken, a 2011. év kezdetén a korábbi évekhez képest sokkal jelentősebb volt a csökkenés. Ez elsősorban az oktatási területen szembetűnő, mely elsősorban a csökkenő gyermeklétszám miatt egyre aggasztóbb. Saját bevételünk, ami a helyi adókból, bérleti díjakból, ingatlan értékesítésből származik, kevesnek tűnhet, számunkra ez is nagyon számottevő és fontos, ahhoz azonban kevés, hogy azon elvárásnak eleget tegyünk, hogy a kieső állami támogatást a saját bevételeinkből pótoljuk.

A jelentősen és folyamatosan csökkenő állami támogatások miatt a pénzügyi egyensúly fenntartása érdekében a folyamatos takarékoskodás, megfontolt gazdálkodás, spórolás jellemzi mindennapjainkat. Az idei évben egyensúlyunkat és fejlesztési pályáztatunk önerejét az előző évek megtakarításából tudjuk fedezni.

Legfontosabb feladatunknak azt tartottuk és továbbra is azt tartjuk, hogy a meglévő intézményeinket lehetőség szerint változatlan működési formában fenntartsuk és működtessük.

Célunk a költségvetési-pénzügyi egyensúly megteremtése, a község működőképességének megőrzése, a kötelező önkormányzati feladatellátás feltételeinek biztosítása.

Az Önkormányzat 2007. augusztus 1. napjával csatlakozott a Kiskőrösi Többcélú Kistérségi Társulás által létrehozott Közoktatási Társuláshoz, és ezáltal az általános iskola és az Óvoda fenntartója a Társulás lett.

Azonban iskola és az Óvoda működtetéséhez szükséges pénzügyi fedezetet továbbra is az Önkormányzatnak

kell biztosítani.

A Társuláshoz való csatlakozás szükséges volt, mert csak így tudtuk biztosítani az 1-8 évfolyam helyben történő oktatását. Az eddigi szakmai és pénzügyi tapasztalatunk alapján jó döntés volt a Közoktatási Társulás.

Ez év májusában már harmadik alkalommal került megrendezésre a „SZENTIMRE MAJALIS” falunap, mely ez évben a Szent Imre nevét viselő Települések találkozója is volt. Így nemcsak magyar települések, de romániai települések delegációit is vendégül láttuk. Külső támogatás hiányában elsősorban a helyi fellépőket részesítettük előnyben és lelkes lakosságunk jóvoltából így is színes, színvonalas, sikeres Falunapunk volt. Az Önkormányzat támogatja a helyben működő civil szervezetek működését, mivel fontos szerepet töltenek be a Településünk életében, színesebbé, élményekben gazdagabbá teszik az itt élő emberek életét.

A Művelődési Ház szinte teljes mértékben kihasználásra kerül, nagyon sok rendezvénynek, vásárnak, szabadidős programnak ad helyet.

Könyvtárunk a tavalyi évben nemcsak külsőleg változott meg, de tartalmában is megújult, ez év júliusától Gelencsér Tamás személyében pedig új könyvtáros látja el a könyvtárosi feladatokat, Tekintettel a nehéz gazdasági helyzetre, a munkanélküliek magas számára, ebben az évben is átlagosan 20-25 főnek biztosítottunk munkát a rendelkezésre állási támogatásba részesülők közül. Sajnos magas a segélyezettek száma, így mindenkit nem tud az Önkormányzat foglalkoztatni. Fő munkájuk a közterületek rendben tartása, az önkormányzati intézmények, épületek karbantartása, felújítása, takarítása, belterületi utak környezetének rendben tartása, szemét szedése.

Csengőd Község Önkormányzata által működtetett Família Szociális Alapszolgáltató Központ munkatársai látják el az Önkormányzatok között kötött megállapodás értelmében településünkön a házi segítségnyújtást, és lehetőségük van Csengődön az idősek nappali ellátásának igénybevételére is.

Szintén a Família Szociális Alapszolgáltató Központ munkatársai látják el, a Családsegítés Szolgáltatását, valamint a gyermekjóléti Szolgálat

feladatait is. A munkatársak a Polgármesteri Hivatal épületében, a korábban a falugazdász által is használt irodában található szerdai napokon, forduljanak hozzájuk bizalommal.

Az Önkormányzat által működtetett konyháról történik az óvodások és az iskolások étkeztetése és a szociális étkeztetés. Átlagosan mintegy 130-140 főre történik a főzés.

Ebben az évben is pályáztunk az EU Élelmiszersegély programra, melynek eredményeként a Gyermekétkeztetési Alapítvány, valamint az MVH élelmiszer-csomagot adományozott a legrászorultabbak részére. Településünkön ebben az évben már kétszer került sor élelmiszersegély osztásra, lisztből, tésztaféléből álló élelmiszer-csomagot kapott 620 szociálisan rászoruló. Reméljük, hogy a mindennapi gondok megoldásához némi segítséget jelentett ez a kis adomány is a rászorulóknak.

Jelenleg futó projektjeinkről és terveinkről:

Végéhez közeleik az Egészségház megvalósítása, melyre mintegy 41 millió forint támogatást kaptunk, persze a költözködéssel még várni kell, hiszen a különböző hatóságok még ezután veszik át majd az épületet. Az ünnepélyes átadásra december 3. napján kerül sor, melyre sok szeretettel várjuk a Község lakosságát.

- Szintén Pályázati forrásból került sor a tavalyi év végén az Óvoda felújítására, bővítésére, melyet azóta nagy örömmel használnak óvodásaink.

- Ivóvizünk minőségének javítása érdekében Társulást hoztunk létre a Kistérség Településeinek részvételével, terveink szerint, így kedvezőbb feltételekkel tudunk majd pályázni a megvalósításra. Fontosnak tartjuk, hogy megfelelő minőségű ivóvizet biztosítsunk a lakosoknak, de sajnos a víztisztításra kidolgozott technológiák költségesek, ezért nagyon megfontoltan kell döntenünk annak érdekében, hogy a jövőben is megfizethető áron kapjunk, jó minőségű ivóvizet

- A tavalyi évben pályázatot nyújtottunk be az Önkormányzat a Helyi Vidékfejlesztési Stratégiák LEADER fejlesztésének megvalósításához, melynek eredményeként rendezvények helyszínének infrastrukturális fejlesztésére, a maximálisan pályázható
(Folytatás a 3. oldalon.)

(Folytatás a 2. oldalról.)
összeget 800 ezer forintot nyertünk, rendezvénysátor beszerzésére. A rendezvénysátor megvételére tavasszal került sor.

- Továbbra is fontosnak tartjuk az Iskola, Óvoda, Konyha, Könyvtár, Művelődési Ház működtetését,
- Parkok, közterületek, önkormányzati tulajdonú épületek rendbetartását,
- Az Önkormányzat kötelező feladatainak ellátását,
- A bezárt Szeméttelp rekultivációját, reméljük, hogy a következő években lesz lehetőségünk megvalósítani. Ennek érdekében Albertirsa, Csengeöd, Páhi, Soltszentimre, Örkény és Tabdi részvételével Társulást hoztunk létre, és közösen pályáztunk.

A fenti tervek megvalósításához szükséges az együttműködés és a takarékos gazdálkodás, ezeket az önkormányzat szerveinek és szervezetinek egyaránt be kell tartania. Köszönjük mindenkinek a településünkért, egymásért végzett munkáját.

*Nagy István
polgármester*

KÖZMEGHALLGATÁS

2011. november 23-án tartották az idei kötelező közmeghallgatást a Polgármesteri Hivatalban. Először Nagy István polgármester beszámolóját hallgathatták meg a jelenlévők. Igen csekély volt az érdeklődés, hiszen csak két résztvevő volt a közmeghallgatáson. A beszámoló után következtek a kérdések. Lássuk sorban. A nehéz gazdasági környezetben szükség lesz-e hitelre, azaz akar-e kölcsönt felvenni az önkormányzat? A felszabaduló egészségügyi intézményekkel kapcsolatban van-e terve az önkormányzatnak? Mikor vehetjük használatban az új Egészségházat? A felajánlott 2008. október-december havi képviselői tiszteletdíjnak mi lett a sorsa? Miért nincs a közmeghallgatáson egyetlen civil szervezet sem?

A következő év kihívás elé állítja az önkormányzatot. Új önkormányzati törvény, nagyobb állami szerepvállalás az önkormányzattal szemben, szigorodó közfoglalkoztatási feltételek, s lehetne még folytatni. Ám nem érdemes. Nagyon sok még a kérdőjel.

Emberr próbáló idők jönnek

Kéri Ferenc

SOLTSZENTIMREI EGÉSZSÉGHÁZ KIALAKÍTÁSA

A Dél-alföldi Operatív Program keretein belül meghirdetett „Egészségügyi szolgáltatások fejlesztése/Kistérségi járóbeteg szakellátó központok fejlesztése, alap- járóbeteg szakellátás korszerűsítése” című pályázati felhívás keretében Soltszentimre Község Önkormányzata vissza nem térítendő támogatásban részesült.

A projekt közvetlen célja a Soltszentimrei Egészségház kialakítása, és ezáltal a település lakosság- közeli, magas színvonalú egészségügyi szolgáltatásának biztosítása. A projekt célja továbbá, hogy a település központjában egy helyen kaphassanak helyet az ellátott körzet egészségügyi alapszolgáltatásai és a kiegészítő/kapcsolódó szolgáltatások (pl: gyógyszerár, egészségfejlesztési központ, diszpécser szolgálat). Az egészségügyi

Nemzeti Fejlesztési Ügynökség
www.ujszechenyiterv.gov.hu
06 40 638 638

A projekt az Európai Unió támogatásával, az Európai Regionális Fejlesztési Alap társfinanszírozásával valósul meg.

szolgáltatások egy központba integrálásának eredményeként csökken az ellátás ide és a betegutak hossza (pl: orvos-gyógyszertár viszonyban) ugyanis egy helyszínen az egészségügyi szolgáltatók együttműködése révén valósul meg a szolgáltatás. A fejlesztés eredményeként javulhat Soltszentimre népességmegtartó képessége és az ellátott körzet életszínvonala, életminősége.

Projekt adatok:

Projekt időtartama: 2011.04.01. – 2011.12.31.

A projekt elszámolható költsége: 46.000.657.-Ft

Az elnyert támogatás összege: 41.400.590.-Ft

Támogatás intenzitása: 89,999997%

Projektazonosító: DAOP- 4.1.1/A-09-2010-0007

Közreműködő szervezet:

VÁTI Magyar Regionális Fejlesztési és Urbanisztikai Nonprofit Kft.

1016 Budapest, Gellérthegy u. 30-32.

(VÁTI Magyar Regionális Fejlesztési és Urbanisztikai Nonprofit Kft. Békéscsabai Területi Iroda 5601 Békéscsaba, Derkovits sor 2.)

*Végh Brigitta
Magistratum Stúdió Kft.*

Az Egészségházat Font Sándor adta át.

A „CSONKA-TORONY” ALAPÍTVÁNY HÍREI

A „Csonka-torony” Alapítvány immár 13 éve szervez előadásokat, kiállításokat Soltszentimrén. Így történt ez idén is. Vendégünk volt ebben az évben: Németh Akos – a Kolon-tavi madárvárta vezetője, Tóth Ferenc, a Szent István Egyetem tanára, Mathiász Tivadar, a Kwizda képviselője, Molnár V. József néprajzkutató, Szondi Miklós rovásírás tanár. A Csonka torony-nál 4 alkalommal kalauzoltunk kirándulókat, bemutatva annak történetét kb. 260 idelátogatónak. Helytörténeti kiállításunkat is meglátgatják ilyenkor.

Ebben az évben az adó 1 %-ból támogatásként 55.351.-Ft-t kaptunk, melyet ez úton is köszönünk mindenkinek, aki támogatta alapítványunkat.

Az elkövetkezendő időszak is mozgalmas lesz számunkra: Szeretettel hívunk mindenkit Adventi hangversenyünkre: 2011 december 10-én szombaton délután 15.00 órakor kezdődően. Fellépnek: Kalocsai Alexandra és Kalocsai Andrea, a Szent István Király Zeneművészeti Szakközépiskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény 2. évfolyamos hallgatói. Majd a „Téli-esték” sorozatunk Turóczy Tiborc: Fattyúszerkók című előadásával folytatódik 2012. január 16-án, s szintén az ő előadásában a felső Tisza-vidéket is megismerhetjük február 6-án. Majd egy érdekes előadásra kerül sor március 19-én Bunyevác Zsuzsa tolmácsolásában magyarságunkról. További előadások még szervezés alatt állnak. Előadásaink mindenki számára nyitottak, díjtanlanok. Szeretettel várunk mindenkit! A „Téli-esték” sorozatunkat 2012. évben a Lakiteleki Népfőiskola Alapítvány támogatja.

*Schantné Farkas Julianna
az alapítvány elnöke*

20 ÉVES A SZENT IMRE PINCÉSZET

1991-ben indultunk a rendszerváltás éveiben. Éppen csak tanulgattuk az igazi demokráciát, az önállósodást, az igazán szabad gondolkodást, tenni akarást. Vállalkoztunk! Kimondhatjuk: ott voltunk az első fecskék között.

Akkor még KUTE Kft. néven forgalmaztuk borainkat, hordtuk kikannázva az MDF piacokra. Nagyon messzire jutottunk innen. A kezdeti két személyes vállalkozásból felépítettük kis falunk legnagyobb, ma is működő cégét.

Állandó munka lehetőséget biztosítva ezzel a soltszentimrei lakosoknak.

Jelenleg 30 család napi megélhetését biztosítjuk szűkebb környezetünkben. További 15 dolgozónk vidéki (Kiskőrös, Kaskantyú, Izsák, Szalkszentmárton, Tabdi). A 20 esztendő alatt sokan kipróbálhatták ügyességüket, rátermettségüket a pincében, palackozóban, irodában. Többségük közülük hosszú éveket töltöttek, töltenek nálunk, néhányan rövid idő után tovább álltak más munkahelyet keresve.

Vannak olyanok, kik már csak emlékeinkben élnek, mint régi „KUTE”-sok. Ők örökre elmentek közülünk: Gubacsi Tamás, Nagyné Budai Erika, Kökény Károly, Kökény Tibor, Rohoska János, Mezei István.

Közel 10 kollégánk vonult nyugdíjba, s van néhány GYES-en lévő kismamánk is.

Az elmúlt 20 év rengeteg változást hozott a cég életében. Kezdtük az egyszerű asztali borok forgalmazásával, de próbálkoztunk más termelők borainak értékesítésével is. Volt pl. a palettánkon még Tokaji Aszú is, vagy Balatoni Tramini.

Ma már elsősorban a Kunsági borvidéken termesztett szőlőkből készítünk borokat, termékeink között megtalálhatók a magasabb minőségi szintet

elérő tájborok, s minőségi borok is. A fogyasztók mind szélesebb körével igyekszünk megismertetni, megszerettetni borainkat. Évek óta állandó partnerei vagyunk a COOP hálózatnak. Cimbora márkanévvel Magyarország minden Coop üzletében megtalálhatók boraink. A 0,75 literes tájboraink szintén Coop saját márkás termékek. Partnereink között tudhatjuk a Spar, Tesco, Metro üzleteit is. Budapesti nagykereskedelmi egységünkön keresztül a főváros számos üzletében forgalmazzák a Soltszentimrén palackozott nedüket.

A borok mennyisége, s minősége növeléséhez szükség volt a telephely folyamatos fejlesztésére, korszerű gépek, berendezések beszerzésére, tároló kapacitás bővítésére, s a palackozó üzem teljesítményének növelésére. Ma már a környék egyik legnagyobb, legkorszerűbb borászati üzemét tudhatjuk magunkénak, s 2008. áprilisa óta Szent Imre Pincészet néven forgalmazzuk termékeinket.

Köztudott, hogy mindezt 20 évvel ezelőtt ketten, mint tulajdonosok kezdtük el, s a mainál talán egy kicsit még nagyobb vállalkozást vezettünk. Majd szétváltak útjaink, újra kellett építkezni, s a félből megint egy egészet alkotni. Sikerült!

A 20 évből mindössze 9 év telt el közös erőfeszítéssel, a nagyobb hányad, 11 év egyedül, női vezetőként. Azaz mégsem egyedül, hiszen – ahogy mondani szoktam – mindig mögöttem állt egy csapat, akik segítettek a munkámat. S itt gondolok minden munkatársamra, a főborásztól, főkönyvelőtől kezdve, a termelésirányítón keresztül a pincemunkásig, palackozó dolgozóig bezárólag. Minden kollégám munkája nagyon fontos adott helyen, adott időben, adott intenzitással.

Bízom benne, hogy még sok éven keresztül mondhatjuk el: MI EGYÜTT DOLGOZUNK!

Tüskés Erzsébet

IDÉZETEK

Karácsony tájékán sokakban felmerül a vágy, hogy az ajándékozás kényszere nélkül, a tárgyak árában mért szeretet helyett milyen jó volna csak a szívünk melegét adni. (Papp Lajos)

A szeretet olyan, mint a gyógyszer, nem jutalom. Nem annak kell adni, aki megérdemli, hanem annak, akinek szüksége van rá. (Böjte Csaba)

A világon nem a tudomány, a szeretet művel csodákat. (Eötvös József)

A szeretethez az őszinteség is hozzátartozik. (Lakatos Levente)

KÖSZÖNTÖM A MEGÚJULT EGÉSZSÉGHÁZAT!

Megújult, tiszta, izléses épület! Neve: EGÉSZSÉG/nek/HÁZ/a/.

Ennek az intézménynek az lesz a fontos feladata, hogy megőrizze az egészséget, hogy a gyógyítással visszaállítsa a testi, lelki jólétet.

Védőnői munkám lényege a megelőzés.

Tevékenységem arra irányul, hogy a szülőkkel, később az oktatási intézményekkel együtt gondolkodva, cselekedve, egészséges, és egészségtudatos későbbi felnőtteket neveljünk.

Képesítésem alapján a közép, és az idősebb korosztály egészséges életmódjának irányítására is "van jogosítványom", tehát szívesen állok rendelkezésre akkor, ha valaki esetleges betegségével kapcsolatos életvezetési, életmóddal kapcsolatos felvilágosítást szeretne. Gondolok itt arra, hogy a szövődmények megelőzésében a gyógyítás mellett, nagy szerepe van az egészséges életmódnak, táplálkozásnak...

Kívánom, hogy a falu minden lakosa bizalommal fordulhasson az itt dolgozó szakemberekhez.

Részemről továbbra is azt ajánlom fel, hogy tisztelettel, szeretettel, odafigyeléssel fogadom a hozzám fordulókat. Szívesen hallgatom meg esetleges testi, lelki problémáikat, és segítő szándékkal, hozzáállással lépek be személyes életükbe.

Mindenkinek békét, nyugalmat árasztó karácsonyi ünnepeket kívánok!

Madácsi Mária védőnő

BETLEHEM

Ez évben már negyedszer készítettük el a betlehemet. Az ünnepélyes lámpagyújtásra sokan jöttek el.

Szeretnénk megköszönni a betlehemállításban tevékenykedők közreműködését, Nagyné Jámbrik Ildikó, Sáriné Gubacsi Éva, Kériné Antal Anett, Kovács Sándor atya, Farkas Tibor, Harcsás Sándor, Tóth Róbert és Huszár Pál munkáját, a megnyitón Gulyás Botond, Oroszi Zsanett és Madácsi Eszter versmondását, a Szent Imre Kórus énekeit és Nagy István polgármester köszöntőjét. Reméljük, a betlehem egy csipetnyi boldogságot varázsol mindannyiunk szívébe.

Istentől áldott karácsonyt, és békés új esztendőt kívánunk mindenkinek!

Kéri Ferenc

A TÉL HOZTA AKTUALITÁSOK

Ismét fel kell hívni a figyelmet arra, -mert van aki nem hallja, nem érti - a műanyagok elégetése betegségeket okoz!

A füsttel levegőbe került elégett vegyi anyagok asztmát, légúti megbetegedéseket, rákot okoznak! Hosszú távú hatása van, mert a levegő porához kötődve lekerül a talajra, majd onnan a növényekkel a szervezetbe. Mindenki tudja, kik azok, akik ennyire felelőtlenek, mert meglehetősen büzlük a portát!

Megfázásos, hurutos megbetegedések az óvodában.

Ezek a jellemzően téli megbetegedések cseppfertőzéssel terjednek, és meglehetősen kellemetlenek a gyerekeknek.

A nehezített légzés, orrfolyás, rossz közérzet kedvetlenné teszi a gyereket, tehát otthon a helye! Otthon a megfelelő folyadékpótlás, anyai ápolás, kényeztetés gyorsítja a gyógyulást. Természetesen nem fertőzi a többieket sem. Érthetetlen, hogy ezt gyakran nem értik, érzik a szülők.

Röviden a gyerekek ezen betegségeiről.

Banális betegségeknek szoktuk a náthákat tekintenünk. Bár kellemetlenek, de azt is mondhatjuk "szükségesek". Az óvodás korban kell átadni a gyerekeknek azokon a fertőzéseken, amelyek következtében erősebb ellenálló képességű lesz a szervezet. Következésképpen, mire iskolás lesz, keveset fog hiányozni banális nátha miatt. Felfegyverzi magát a különböző vírusok, baktériumok ellen.

Mivel ismerjük, tudjuk, hogy ezek

nagyon kellemetlen tünetek, otthon kell maradniuk!

Sok, és finom meleg tea, vitaminok, könnyű ételek, tüneti gyógyszerek, ágyban maradás: ezek az igényei ilyenkor szemünk fényeinek, tehát kapják meg!

Orvoshoz, de mikor? Ha lázas, ha nagyon köhög, ha fáj a torka, feje, hasmenése van, vagy hány, kiütéses...

Mindig mondjuk el, hogy eddig mit alkalmaztunk lázra, köhögésre, vagy torokfájásra...

Ha a doktor úgy látja vírusos a fertőzés, akkor várni kell, nem ad antibiotikumot, csak tüneteket kezel. Azonban, ha a tünetek nem múlnak, hanem fokozódnak: akár többször is vissza kell menni ugyanahhoz az orvoshoz!

Baktérium okozta fertőzéseknél adják az antibiotikumokat, de hogy a sok közül melyiket, azt az orvos döntse el! Ennél a gyógyszercsoportnál igen fontos, hogy a megfelelő ideig és adagban, az adott kórokozóra célzottan kapja a beteg, tehát NE "öngyógyszerezzünk"!

Cseppfertőzésről pár szót.

Tanítsuk a kicsiket, hogy ha a levegőbe köhögnek, tüszögnek, köpnek, a többiekre is rákerül a betegséget okozó kórokozó, és másokat is megfertőzhetnek. Otthon, óvodában csak jó példát lássanak arra, hogy hogyan kell nem a levegőbe köhögni, orrfújás után kezet mosni, használt zsepit kezelni... Talán még az sem hajmeresztő, ha látják a családtagokat, óvónöket szájmaszkban - ha ők is köhögnek, náthásak. Elmagyarázva, hogy így védhetünk meg másokat saját kórokozóinktól.

Madácsi Mária védőnő

MESSIÁSVÁRÁS

Advent a messiásvárás, a Messiás születésére, a Karácsonyra felkészülés ideje. Így mutatja be Lukács Evangéliumának 2. fejezet 11. versében; az, aki most megszületett Betlehemben: Messiás és Úr. (Így és mint ilyet hirdette meg az angyal is Máriának, Lk 1,32-35). A napkeleti bölcsek pedig a „zsidók újszülött királya” felől tudakozódnak (Mt 2,2).

Jézus korára a messiásvárás színeződött és gazdagodott, amellet, hogy főleg torzult... Vártak király-, próféta-, pap-messiást. Ebből a szempontból föltűnő, hogy Jézus egyáltalán nem nevezte magát sem Isten Fiának, sem Messiásnak. (Kivétel Mk 14,61). Önmagára alkalmazta viszont a „Fiú” Jánosnál, az „Emberfia” vö. Dán 7,13sk címet, és azt, hogy Benne és Vele „elérkezett – közel jött – az Isten /királyi/ Uralma (országa).

Az Emberfia és az Isten Uralma kifejezések háttérében a „király”, a „királyság” ószövetségi hagyománya, története és értelmezése áll. A keresztények a király-, próféta-, pap messiásképet Jézusban ismerték fel, benne látták megvalósulni és beteljesülni az ószövetségi ígéretek és háttér. (Náluk a messiás-kép nem maradt meg eltorzult voltában). Igazából a király-messiás várása volt problémás: teljesen aktuálpolitikai színezetet kapott. (Kr. e. 63-ban Pompeius római provinciává tette Palesztinát, idegen, nem zsidó származású király – Heródes – uralkodott). Érdemes ezért a király és a királyság alakulását végigkövetnünk Izrael történetében, mert ez áll a király-messiás kép háttérében.

Érdekes, hogy kezdeti időszakban – kivonulás Egyiptomból – még azzal sem találkozunk, hogy Istent neveznék királyuknak Izrael fiai; azzal meg végképp nem, hogy maguk közül választott királyra gondoljanak... Az előbbi érthető a környező népek gyakorlatából és hitvilágából: a király isten nevében, isten helytartójaként uralkodik; ahogyan működik az égi udvartartás, a mennyei seregek, ugyanúgy tükörképe a földi király az égnek; ő ugyanúgy uralkodik a földön. Ezt a szemléletet Izrael nem vehette át, mert náluk másképpen, éppen ellenkezőleg áll és él a hittapasztalat: JHWH a mi Istenünk az egyetlen Isten, velünk lakik, velünk vándorol a pusztában, Ő vezet minket és mi

követjük; előttünk halad és hazát keres nekünk; az Ő útja az egyetlen lehetséges út a sokféle út között... Ezért tehát nem nevezték Istent (JHWH) királynak, de pontosan úgy viszonyultak hozzá, mint királyhoz. A névhasználatnak ez a gondos kerülése alkalmas volt arra is, hogy az egyenlők társadalmában nehogy valakinek eszébe jusson „egyenlőbbnek” lenni, és királyságra törni. Szükség esetén karizmatikus vezetők szabadították meg a népet...

Ámde változott a helyzet. Ezer körül már királyt követelnek maguknak, vö. 1Sámuel 8skk.

A királynak is és a népnek is igazi vezetőnek és valódi népnek kell lennie – ismét megkülönbözteti ez a követelmény Izraelt, mint Isten szövetségi népét és királyát a környező népek hitvilágától és gyakorlatától. Tény, hogy egyik király sem valósította meg ezt a követelményt, még Dávid sem... Persze az utána következő királyok még kevésbé, úgyhogy Dávid hozzájuk képest ideális királynak számított. A 2 Sám 7,8-16 ígélet szerint dinasztiája örök, és belőle születik az igazi király... - Ez fontos, mert valószínű királyt vártak, a valós történelemben... De Dávid nagyon is tudatában volt, hogy ő sem volt képes maradéktalanul teljesíteni Isten akaratát, 2 Sám 23,1-5 szavai szerint itt törli át először a történelmi keretet az igazi királynak, Isten Fölkentjének (Messiás) várása. Ez a vonal, tehát az, hogy maga Isten küldi el az igazi királyt, erősödik fel a messiásvárásban. Izaiásnál már teljes egészében ilyen messiásképp (király) szerepel, vö. Iz. 7,14skk. Valójában ezzel a próféciával kezdődik Izrael népének „messianisztikus” reménye, és válik eszkatologikussá, magyarul: amikor eljön a Messiás, az idők teljességét és végét jelenti uralma (vö. Iz 2,1-5). Tehát akit hiányolnak, akit várnak, akit ígértek – az fölkent, aki a megbízatást, Isten akaratát teljesíti. A Dávidhoz hasonló ember, akiről bebizonyosodik, hogy ő a kipróbált (vö. 1 Sám 13,14), akinek eljövételét hirdették... - Igazából Izaiás az első, aki határozottan Istent nevezi Izrael valódi királyának, míg a ténylegesen uralkodó méltatlanul bitorolja a címet (vö. Iz. 6. fejezet).

Röviden összegezve: a messiás-hit eredete Isten uralmának komolyan vételében rejlik, a kivonulás és pusztai vándorlás, és az utána következő

honfoglalás és a bírák korának történelmi tapasztalatában. Ámde a királyság intézménye teljesen csődöt mondott, alkalmatlannak bizonyult Isten szövetségi népének kormányzására. Ezért meg is szűnik (587-ben Babiloni fogság). Következésképpen a messiásvárás még inkább felerősödik. A Makkabeus (Hasmoneus) szabadságharcok (Kr. e. 166) után bizonyos fokig a zsidók önállóak és függetlenek. A harcok alatt és idején keletkezett Dániel-könyv a 7,13sk-ban bemutatott dicsőséges Emberfia képpel – emlékezzünk: Jézus magára alkalmazza! – ismét a győzelmesen és igazságosan uralkodó király alakját teszi maradandóvá a messiásvárásban. A Makkabeus testvérek közül – sorban követik egymást a hadvezérségben – még egyik sem gondol arra, hogy király legyen. Az első, aki király és főpap is egyben Alexander Jannaj (103-76), Makkabeus Simon unokája. Mivel fövette a király címet, a nép nagy reményeket fűzött uralkodásához, hogy legalább valamit fölmutat a messiás-király vonásaiból. (Persze nagyot csalódott). A politikai helyzet – Palesztina római provincia – végül annyira befolyásolta a messiásvárást és messiásképet, hogy a római megszálló hatalom elleni szabadságharcra korlátozódott... Lk 3,15 szerint a nép feszülten várakozott. Támadtak is messiások, kettőnek még a nevét is tudjuk, Júdás és Teudás (ApCsel 5,34skk). Azután minden róma-ellenes felkelés vezetőjét is messiásnak tartották, így péld. a második zsidó háború (Kr. u. 135) vezetőjét Barkochba-t is mindaddig, míg csatát nem vesztett a rómaiakkal szemben. A messiásképp ilyen jellegű eltorzulása vezetett ahhoz, hogy Jézusban képtelenek voltak fölismerni és elfogadni Isten Küldöttét. Csak kevesen látták meg és vették észre, hogy Benne valóra váltak és beteljesedtek az ígéretek, ezek Jézus követői, a keresztények.

Szeretettel kívánok mindenkinek igazi, kegyelemmel teljes Karácsonyt.

Kovács Sándor plébános

FEKETE ISTVÁN: A SZÉL ÉS AZ ERDŐ

A völgyben patak futott, a hegyoldalon titkosan suhogott az erdő, és a csúcsokon fenyves zsongott, akár fűjt a szél, akár nem. A patak vizében apró halak villogtak, partján tavasszal békák hangversenyeztek, és tükrében benne voltak nappal a felhők és éjjel a csillagok. Ahol a völgy kitérült, kis fal lapult a hegyoldalhoz; házai szinte nevettek nyáron, és kéményei békésen pipáltak, ha eljött a tél, és a hó alatt nyárról álmodtak a füvek, fák és virágok. De nyáron és télen, ősszel és tavasszal béke lengett a tájon, ahol a fák alatt akkora gombák nőttek, mint a kofák esernyője, s a virágok illata úgy folyt le a falu felé, mint a pásztor-tüzek füstje alkonyattal.

Jöttek az évek, mentek az évek; nőttek a fák, virágozott a rét, zsongott az erdő; mókusok játszottak fenyőtobozokkal, és a fülemüle úgy énekelt nyári éjszakákon, hogy a róka elfelejtett vadászni, és szégyenszemre éhesen kellett hazamennie...

Jöttek az évek, teltek az évek. A felhőkből eső lett, az esőkből patak és a patakok újra felhők lettek, mert a patak tisztelte a napot és párával áldozott neki. És a felhők elindultak keletre, nyugatra, északra, délre. Gomolyogtak, torlódtak, belsejükben villámok dörögtek és siettek oda, ahol kiszáradt a föld, és lekonyult fejjel esőért imádkoztak a virágok, és esőért sírt a rét. Ilyenkor zúgott a szél, és hosszú ostorával úgy verte a felhőket, mint részeg kocsis a lovakat.

– Előre! Előre! - sziszegte. Otromba népség! Hej, milyen buta népség! Ne egymás hegyén-hátán; mozogjon az eleje, hej lusta csürhe... ne állj az útba te erdő!

Az erdő halkán nevetett.

– Ne siessetek; miért bántod a felhőket, te szél, hiszen úgyis mennek szégyenyek...

A felhők, mintha csak arra vártak volna, hogy valaki sajnálja őket, azonnal elsírták magukat.

– Ne sírjatok, ne sírjatok, a kutya teremtsis ennek a vénasszonybandának – üvöltött a szél -, ne itt sírjatok, máshol potyogtassátok a könnyeitek. Itt nincs rá szükség.

– Ott sírnak, ahol akarnak – zúgott az erdő -, ott sírnak, ahol akarnak, szégyeny, árva felhőcskék...

A felhők erre már zokogni kezdtek, és záporozva hullatták könnyeiket az

erdőre. A sírástól aztán megkönnyebbülték, felemelkedtek, szétoszlottak, s a szél szinte örjöngött az erdő felett.

– Ezt megkeserülöd, erdő! Fellázítottad őket, és most üres kézzel mehetek oda, ahol szükség lett volna rájuk. Ahol kiég minden, ahol szomszjas a föld, üres a patak, és az aszály jár tüzes kaszájával... vigyázz magadra erdő!

– Majd vigyázunk – mondták a komor tölgyek -, és most már eredj a dolgodra!

A szél azonban nem ment. Tépni, szagatni kezdte az erdőt. Ágakat tört le, felkavarta az avart, fészkeket sodort a földre és tébolyult haraggal kavargott a fák között. Az öreg tölgyek csak mosolyogtak, de mosolygott a fenyves, a bükkös is, sőt még a gertyánok is mosolyogtak.

– Ne erőlködj szelecske, vagy hozzál segítséget...

– Hát majd hozok – lihegte a szél – majd hozok, de azt megsíratjátok! És elrepült a falu felé.

Ekkor már este kezdett lenni. A házakból kivillant a vacsoratüzek meleg ragyogása, a kertekben álmosan sóhajtottak a fák, a kasokban öreg meséket zsongtak a méhek, s az emberek szemére úgy szállt az álom, mint a fáradt madár. De nem sokáig tudtak aludni, mert megzörrent az ablak, megpattant az ajtó, s odakint különös mély hangon beszélni kezdett az szél:

– Mennyi fa, mennyi fa, mennyi pénz... Az erdő csak van, de semmi haszna. Ott a tölgy, ott a bükk, ott a fenyő. Csak le kell vágni. Mennyi pénz...

Az emberek megfordultak az ágyban és aludni akartak. A szél azonban lágyan dorombolt tovább, hízelkedve, mint a macska.

– Az asszonynak selyemkendő, a gyereknek meleg csizma... bizony, meleg csizma... Lovacsáknak új szerszám, házacskának új tető... (...)

Ezen az éjszakán alig aludt a falu. Az emberek felültek az ágyban és számoltak. Aztán kimentek a pajtába és élesíteni kezdték a fejszéket, az asszonyok pedig tüzet raktak, hogy kora hajnalban kész legyen a reggeli. Szikrázott a köszörűkő a pajtában, sziszegve élesedett a fejsze, és pattogott a tűz a konyhában. A kémények füstölni kezdtek, s a lenge kék füst kiszállt az erdőre, mint a haldokló ágak utolsó üzenete. A fák megborzongtak. Néma volt a füst, mégis mondott valamit, átlátszó, mégis valami

rémiséget lehetett benne látni. A földön küszött először és megölelte a csalitokat, aztán felszállt a vén tölgyek koronájába, s ott lengett sokáig, mint a gyászfátyol. (...)

Ekkor kelt fel a nap, s első sugarai ijedten csillantak meg a fényes fejszéken.

– Eljött ez a reggel is – susogták a tölgyek -, búcsúzzunk!

– Búcsúzzunk – fuvolázta sírva a sárgarigó, énekelt a csíz, bűgött a galamb, vijjogott az ölyv, kurrogott a gerle, károgott a varjú -, búcsúzzunk! És a napban fürdő erdőn még egyszer végigszállt a dal; megsimogatta a fákat, megáldotta a fészkeket, és sírva zengett végig a tájon, mint a temetési ének. Aztán elhallgatott hirtelen, mert lecsapott az első fejsze, és mint maga a romboló ostoba parancs azt kiáltotta: – Csend!

Csend lett. A madarak elszálltak, a gombák elfonnyadtak, a virágok elhervadtak, csak a fejsze beszélt buta kegyetlenséggel, és fák szakadtak el a földtől, nagyot kiáltva utolsó fájdalmukban. Fogyott az erdő, egyre fogyott, de a faluban csillogott a sok selyemkendő, nyikorogtak az új csizmák, nevettek az új cseréptetőket, és az emberek azt mondták: ez okos dolog volt. Éjszakánként pedig sziszegve járt a szél az összeroncolt erdő felett.

– Azt mondtad erdő, hogy hozzak segítséget, hát hoztam... Nem válaszol? Nincs hangod, erdő? – Neked se lesz nemsokára – sóhajtott egy vén tölgy, melyet csak azért hagytak meg az emberek, mert nehéz lett volna kivágni -, néma leszel, mint az átok, de legyél is!

A szél gonoszul sziszegett, de zúgni nem tudott már, suhogni sem tudott már, és orgonáló szép hangját mintha elvesztette volna. De ezzel most nem törődött. Dagadt mellében a bosszú édessége omlott szét, és másra nem gondolt. Leszállt a völgybe, hogy eldicsekedjék a pataknak, de a patak helyén csak egy kis ér folydogált, és pityeregve verte magát a kövek között.

– Hova lettél, drága erdőm? Hova lettél, édes erdőm?

– Mit nyavalyogsz itt? – akart kiáltani a szél, de csak rekedt huhogás lett belőle. – A forrás ugyan kiapadt, de hozok neked esőt, amennyit csak akarsz. – Ó, ostoba szél, gonosz szél! Ó, gyalázatos szél, buta szél, mit csináltál?! A halacsák elpusztultak, a békák
(Folytatás a 9. oldalon.)

(Folytatás a 8. oldalról.)

elvándoroltak, a vízililiom elhervadt. A pásztor nem tudott belőlem itatni, a vándor nem tudott felfrissülni, a fűzek elszáradnak, és meghalok én magam is.

– Holnap tele leszel! – ígérte suttogva a szél, mert már nem volt hangja semmi. Eddig az erdő zúgott helyette, és a vén tölgyek ordították el haragját, de nem volt már erdő, nem volt semmi, ami kiáltott volna helyette. De másnapra mégis meghozta a felhőket. Nehéz, haragos, fekete felhők voltak. Dörgő égi hullámok, melyeket nehezen hajtott a szél.

– Megálljatok! – parancsolta, amikor a patak fölé értek. – Megálljatok!

– Minek? – ágaskodott fel egy fekete szörny. – Minek? Nincs erdő, kopár ez a hegyoldal, nem érdemes.

– Parancsolom! – akarta ordítani a szél, de nem volt már hangja, és a felhők elgomolyogtak más vidékre.

Így azután a patak kiszáradt, a völgy selymes rétje nem termett, csak sást, és az emberek kútból öntözték kis kertjüket, hogy legalább ott teremjen valami. De a kutakból is kiapadt a víz; az asszonyok fején megfakult a selyemkendő és a kiscsizmák sem kopogtak olyan hetykén, mint azelőtt. A piros hátú zsindeleteteket belepte a moha, a jószág éhesen böggött az istállóban, és az emberek szomorúan azt mondták: mi lesz velünk? A felhők magasan szálltak, a kopár hegyoldal melege szinte ellökte őket, és némán, erőtlenül, szomorúan ballagott utánuk a szél.

– Hol a hangod, szél? – ingott fel a megmaradt pár vén fa. – Hol az erdő, szél?

De a szél nem válaszolt, mert már nem volt semmi hangja. És akkor éjjel – nem látta senki, csak a csillagok – visszalopódzott a szél, és halkán megzendült az öreg fák koronájában.

– Béküljünk ki – suttogta –, béküljünk ki, erdő!

– Nem vagyunk már erdő – zsongtak a fák –, csak emlék vagyunk.

– Jóváteszek mindent – suttogta a szél.

– Tedd jóvá!

– Akkor a régi lesz minden?

– Akkor a régi lesz minden.

Elsuhant a szél, és a vén fák nyújtózkodva kitérték karjukat. – Talán lesz valami – suttogták.

A szél pedig megkopogtatta az ablakokat, és megpattantotta az ajtókat.

– Nincs erdő – búgott a kéményben –,

nincs eső...

Az emberek felébredtek, aztán megfordultak, tovább akartak aludni.

– Nincs patak, nincs virágos rét, nincs selyemkendő és nincs pénz se.

Erre már az emberek újra kinyitották a szemüket. – Bizony nincs – gondolták. – De miért nincs? A szél jajgatva dúdolt a kéményben:

– Nincs legelő, nincs tej, és nincsenek kis csizmák: mert nincs erdő, mert nincs erdő.

Az emberek számolni kezdtek. Egy év, két év ... igaz, azóta van a sok baj, mióta nincs erdő, s most már nem mondták, hogy okos dolog volt az erdőt kivágni; csak néztek a sötétségbe, és hallgatták, mond-e még valamit a szél, de a szél már nem mondott semmit. Kilendült a kopár domboldalakra, és megült a vén hagyásfák koronájában.

– Én már elhintettem a magot, hintsétek ti is...

És amikor a nap felkelt, csillogó kapákon csúsztak el első sugarai, egy locsogó szarka csicseregve vitte meg a hírt az erdei népnek.

– Cserr! – kiáltotta. – Halljátok? Ültek az erdőt.

A bagoly álmosan hunyorgott az idegen erdő odvában.

– Beszélj értelmesen! Ki ülteti és hol?

– Az ember, az ember; amit kívágott.

– Majd megnézem magam is, te összeviszza cserrepsz minden ostobaságot.

Amikor leszállt az est, a bagoly elimbolyodott a vén tölgyhöz.

– Igaz?

– Igaz. Most várom a szelet, hogy mirőlünk is lerázza a makkot. Nem tudom, hol csavarog.

– Itt vagyok, itt vagyok – zendült meg a szél, – Nem akartam üres kézzel jönni. A régi barátságot meg kell ünnepelni... ma, felhőcskék... – szólt bátran – csak szép lassan...

A régi avar halkán kopogni kezdett, mert eleredt az eső; a szél megrázta a fákat, hullott a makk, suhogtak a megmaradt fák, itta a hegyoldal a vizet, életre ébredtek a csírák, és a völgyben csattogva énekelt a patak. Csak a bagoly ült mogorván az öreg tölgy hóna alatt.

–Elázom, elázom, és megint náthás leszek.

–Vén bagoly, vén bagoly – suttogta a tölgy – hát elfeledted már a régi odvad?

A bagoly szégyenkezve bújt régi kucokjába, – öreg vagyok már és

feledékeny, de most már minden jó lesz ... Érzem, hogy minden jó lesz.

De erre már nem válaszolt senki. A felhők alacsonyan jártak. A sötétben a juhar szárnyas kis magja kerengett, a holt gyökerek felébredtek és megfogódzkodtak újra a földben. A fák némán álltak, és koronájukban békén aludt a szél. Nem mozdult semmi, csak az Idő ballagott időtlen útján a végtelenségnek, maga mögött hagyva a perceket, napokat, éveket. Újra nőttek a fák, virágzott a rét, zsongott az erdő. Visszajött a sárgarigó aranyfuvolájával, visszajött a pinty ezüστεite-rájával, nevetett a falu száz csillogó ablakszeme, nevettek az emberek téli estéken, amikor mindent betakart a hó, és békésen pipáltak a kémények, mert az erdő úgyis adott, amit adhatott.

Jöttek az évek, mentek az évek.

A patakban halak villogtak, tavasszal a békák hangversenyeztek, és nyáron álmódzva bólogatott partján a sárga vízililiom. Ha kellett, a szél meghozta az esőt – amit megtartott az erdő –, és ha kellett megszáritotta a madarak tollát, őzek hátát, rókák szőrét. A mókások újra fenyőtobozokkal játszottak, s ha a vén róka arra vadászott, az orrára ejtették.

Az öreg anyaróka éppen a baglyokhoz akart menni tanácsért, mert szülés előtt volt, amikor orrára esett a fenyőtoboz. Nagy hasát már a földön húzta, és bánatosan nézett fel a fára.

– Nem szégyellitek magatokat? Tekintettel lehetnétek állapotomra... – és fejcsóválva tovább ballagott. Fiaira gondolt, akik lesznek, és talán nem is hallotta, hogy körülötte ezer hangon felnevet az erdő. Az élet és a szépség, az erdő és a jószág nevetett körülötte, szállt a dal, orgonált a megbékélt szél, a harangvirágok megkondultak, mint ha az egész világot hívták volna az erdei csend és béke ünnepére.

PÓSA LAJOS:

CSITT, CSENDESEN!

Csitt, csendesesen! Kocogtatnak.

Nyílik odabenn az ablak.

Valaki száll a szobába,

Hallik szárnya suhogása,

Búbájosan zendül a dal...

Csitt, csendesesen! Itt az angyal!

Csitt, csendesesen, gyöngyöm, húgom!

Karácsonyfát hozott, tudom.

Most rendez, igazgatja:

Meglásd baba is lesz rajta,

(Folytatás a 10. oldalon.)

(Folytatás a 9. oldalról.)

Földíszítve kék szalaggal...
Csitt, csendesen! Itt az angyal!

Csitt, a szívem azt dobogja:
Ragyog már a karácsonyfa
Egy kis cukrot tesz még rája,
Diót, fügét az ágára.
Mindjárt csenget kis haranggal...
Csitt, csendesen! Itt az angyal!

KÁNYÁDI SÁNDOR: **KÁPOSZTÁS VERS**

Nézelődik a káposzta,
körötte minden már pusztá,
se egy krumpli, se egy tök,
- Én meg itt csak csücsülök.

Be jó volna - kapott észbe -
szert tenni egy éles késre.
Az volna jó, nyiszi-nyeszi,
estére már itt se lenni!

Be egy zsákba vagy kosárba,
onnan aztán be a kádba:
jó sós lébe, be nyakig,
az utolsó lapiig.

De itt csend van, minden hallgat,
nyakamon már a hóharmat.
Minden lapim csupa félsz.
- Nyiszi-nyeszi - szól a kés.

Ne aggódjál, jó káposzta,
van a késnek rád is gondja.
Nálad nélkül, nyiszit-nyeszit,
a gömböcöt meg sem eszik.

JÓZSEF ATTILA: TÉL

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hogy melegednének az emberek.

Ráhányini mindent, ami antik, ócska,
Csorbát, töröttet s ami új, meg ép,
Gyermekjátékot, - ó, boldog
fogócska! -
S rászórni szórva mindent, ami szép.

Dalolna forró láng az égig róla
S kezén fogná mindenki földiét.

Valami nagy-nagy tüzet kéne rakni,
Hisz zúzmarás a város, a berek...
Fagyos kamrák kilincset fölzagatni
És rakni, adjon sok-sok meleget.

Azt a tüzet, ó jaj, meg kéne rakni,
Hogy fölengednének az emberek!

KÖNYVAJÁNLO

"Hópárnás nagy fenyők alatt
ülünk le a törpék közé
burkolózzunk a hallgatásba,
s húnnyuk le félig a szemünket."

Az ajándékozás nehéz dolog, de talán egy jó könyvvel nem fogunk mellé. A kicsik még szívesen tépik, rágják, de talán ez lehet az első lépés az „igazi” olvasáshoz. Ahogy nem igaz az, hogy úgy tanulunk, ha a párnánk alá tesszük a tankönyvet, úgy az sem igaz, hogy ha megesszik a kicsik, akkor szeretni fogják. A kisiskolások teljesen felesleges dolognak tartják az iskolát (persze ez később sem változik), és sokkal érdekesebbnek gondolják az autózvezetést, a szabadabb életet (hiszen a felnőtteknek nem parancsol senki!), és láss csodát, van megoldás!

Nógrádi Gábor már megoldotta ezt a kérdést egy helycserés támadással, Petepite, Az apu én vagyok és Az anyu én vagyok című könyveiben.

A 10 éven felülieknek szól Leiner Laura: A szent Johanna gimmi több részes regénye, benne hétköznapi, szerethető hősökkel, és ami fontos, hogy itt játszódik szűkebb hazánkban!

Kamaszoknak jöhet még Sohonyai Edit: Le a pasikkal és Le a csajokkal című regényei. Természetesen a legfontosabb dolgokról szól, ami ebben a korban érdekli őket, sok humorral átszöve. (Figyelem! Nem ad tájékozódást a módszeres tanulásról és az érettségire való felkészülésről!)

A felnőtteknek nem is egy könyvet, hanem 303-at ajánlanék. Van egy nagyszerű regénykrónika Tarján Tamás tollából, a címe: 303 magyar regény, amelyet el kell olvasnod címmel. Összefoglalás 1762-2008-ig, megannyi érdekes kérdéssel.

Az egész család, főleg a nagymamák és nagypapák könyve „Az én családom” (összegyűjtött emlékek). Ez tulajdonképpen egy emlékkönyv, amit nekünk kell megírnunk 500 kérdéssel a múltunkról, kitűnő családi szórakozás az ünnepekre.

Áldott karácsonyt mindenkinek!

"Karácsony készül, emberek!
Szépek és tiszták legyetek!
Súroljátok föl lelketek,
csillogtassátok kedvetek,
legyetek újra gyermekek
hogy emberek lehessetek"

Sörösné Barna Csilla

ÉGY KIS FOCINOSZTALGIA

***1993/1994. Megye II. osztály
Északi csoport***

Következett a tavalyi „ádáz” ellenfél: Szabadszállás. Folytattuk ellenük a rossz szériát, bűnrösszak vagyunk, a vége sajnós – a tavaly megszokott – többgólos vereség. Honvéd Radnóti SE-Soltszentimre 3-0

A sokáig emlékezetes szeptember 19-i meccs Hetényegyháza ellen. Marek büntetőből szerzett góljával sikerül vezetést szerezni. Sőt Nagy Rudi növeli az előnyt (2-0). A vége meleg lesz, Hetény szépít, de ennyi, vége, megvan az első győzelem! Soltszentimre-Hetényegyháza 2-1 (Gól: Antal J. (11-esből), Nagy R.)

A 7. fordulóban Tiszaalpárra utazunk. Az ifi csúnyán kikap, egy hatos a vége. Mi jól tartjuk magunkat, a félidőben 1-1. A végén egy kis bírói „hazai pálya előnye” is bejátszik (a II. félidőben a világon minden egyes szentimrei támadásnál, mint az örült, lengetett a partjelző, les...les...les, egyfolytában). A hazai gólra, már nem tudunk válaszolni. Tiszaalpár-Soltszentimre 2-1 (Gól: Mózer F.)

Október 3. Csolyospálos ellen hazai pályán. Igazi „alsóházi rangadó”. Mi 3 ponttal a 14. helyen vagyunk, mögöttünk a GAMF van 1 ponttal és a Csolyospálos pont nélkül. Be kell húzni ezt a meccset! Az ifimeccsen a csolyosi ifi 9 emberrel állt ki, a mieink kihasználják ezt és 4-1-re nyerne, ezzel megteremtik a jó hangulatot a nagymeccsre. A játék kicsit dőcög, sajnós az ellenfél helyezéseinek megfelelően félvállról is vesszük. 0-1 oda, majd a második gólt is megszerzik, valamelyik védőnk a gólvonal mögül vágja vissza a labdát. Csakhogy a meccset Szabó Laci (Dadara) vezeti, és továbbot int! Sikerül fordítani, a félidő 2-1 ide! Az esős meccsen a 90. percben Turu Gyuszi jobb oldalról gyönyörűen rádől egy lövésre, és a labda a jobboldali kapufáról a hálóba pattan (3-1)! Megvan a meccs, és az újabb 2 pont. Soltszentimre-Csolyospálos 3-1 (Gól: Nagy R., Antal J., Turu Gy.)

A 9. fordulóban ismét alsóházi rangadó Dunaegyházán. Ők – köszönhetően a múlt heti győzelmünknek – mögöttünk vannak. Egy esetleges győzelemmel újabb nagy lépéseket tehetnénk a felzárkózáshoz. Az ifi súlyos vereségbe (8-0) szalad bele.

(Folytatás a 11. oldalon.)

A nagycsapat viszont jól kezd, az első félidőben kétfólos előnyt szerez a 2 rutinos játékosunk Palla Gabi és Marek szabadrúgásgólja révén. Bár Dunaegyháza szépít és a vége szoros, azért megvan az újabb győzelem! Dunaegyháza-Soltszentimre 1-2 (Gól: Palla G., Antal J.)

A folytatást a 12. helyről várta a csapat immár 7 ponttal. A sorsolásnak köszönhetően újabb nagy lehetőség nyílt a felzárkózásra. Hazai pályán a 13. helyezett Hartát fogadtuk. A kezdőhangulatról az ifi gondoskodik, egy remek meccsen Markó Viktor 20 perc alatt 4 gólt szerez, a csapat remekül játszik és 5-2 arányban legyőzi az addigi listavezető hartai ifit. A felnőtt-meccs is örület lesz: az első félidő viszonylagosan nyugalomban zajlik, Marek góljával mi szerzünk vezetést. Na, de a folytatás: az eredmény állandóan változik, az ellenfél csatárját Bleszák Csabát nem tudjuk tartani, ő tartja a lelket az ellenfélben, mesterhármast rúg. Azért nálunk is vannak gólvágók, és a végén a gólpárbajból mi jövünk ki jól! Soltszentimre-Harta 4-3 (Gól: Antal J., Palla G., Nagy R., Palla G.)

A jó szériának köszönhetően a csapat felzárkózott a 9. helyre, és újabb nagy lehetőség: Kecskemétre látogatunk a GAMF-hoz, akik a forduló előtt 3 ponttal a 15. helyen voltak. Palla Gabi és Mózer Feri góljaival 2-1-es vezetéssel fordulunk. A játék bár nem igazán jól megy, de eredményes, hiszen a folytatásban újabb 5 találat esik, amelyből hármat mi szerzünk, és így a végén örülhetünk. A második félidőben Mőti kivéd egy 11-est. Ennek apropóján hazafelé duma a buszon: Mózer Feri Mőtinek: „- Mőti, te miért csak kiütöd a 11-est, miért nem fogod meg rendesen?” Mőti vissza: „- Feri, én a te 11-esedet fejjel kivédtem volna!” Folytatódik a győzelmi széria! GAMF-Soltszentimre 3-5 (Gól: Palla G., Mózer F., Antal J., Palla G., Mózer F. (11-esből))

A 12. fordulóban Kunszállást fogadjuk. Az ifi 1-1-es döntetlent játszik. Az első félidőben egy baloldali, alacsony suhanó beadást Marek mintegy 30 cm-rel a talaj felett úszva, gyönyörű csukafejessel küld a bal alsó sarokba! A félidőben 1-0-ra vezetünk. 2-1-es vezetésünknel Mózer Feri a 16-os vonalán oldalirányba vezet a labdát, két lövő cselet is csinál, kétszer bejleszt a védőnek, majd harmadszorra a kapu közepébe bombáz

(3-1)! Úgy néz ki, jól alakul minden, de a kunszállási találat után (3-2), a vége ismét izgalmas lesz! A legvégén a spori nem ad meg nekünk egy egyértelmű 11-est, inkább gyorsan lefújja a meccset. De azért megvan a meccs, és immár ez az 5. forduló, amely óta tart a győzelmi széria! Soltszentimre-Kunszállás 3-2 (Gól: Antal J., Nagy R., Mózer F.)

A búcsú napján, november 7-én, egy „keményebb dió”, a 2. helyen álló Lakitelek következett. Ilyenkor már körvonalazódott, hogy abban az évben a Csengőd és Lakitelek folytat nagy harcot az elsőségért. A Lakitelek csapata tele volt tüzdelve hajdan magasabb osztályban játszó, rutinos játékosokkal (pl. az NB I.-et is megjárt Domonicsal). Az ifi kitesz magáért, 2-1-re megnyeri a meccsét. Remek időjárás, nagyszámú nézőseggel fogadja a csapatokat. Kiválóan tartja magát a csapat az első félidőben, Mózer Feri gyönyörű gólt rúg. Remek kiugratást kap, és a kilépő kapus feje fölött a hálóba emel. A félidő közepén egy szentimrei támadás során egy kisebb szabálytalanságot követnek el Mózer Ferivel szemben, melynek során mindkét játékos a földre kerül. A bíró sípja néma marad. A visszafutó Feri elfut a még térdelő lakiteleki védő mellett, és belecsíp a nyakába! A hátvéd kaszáló mozdulattal utána rúg, de Feri számít erre, és magasra felugrik, nem találják el, de elterül a földön. A partjelző Dadara a csípést nem, de az utánrúgást észleli, lengeti a zászlót, odahívja a bírót. Beszélnek, majd piros lap, kiállítás a lakiteleki játékosnak! Az első játékrész derekán máris emberelőnybe kerülünk. A szünet előtt egyenlítünk, 1-1 a félidőben! A végére sajnos bejön a papírforma, és Somogyi góljára már nem tudunk válaszolni. Na, az ilyen meccsekre szokták mondani, hogy így lehet veszteni! A csapat jól küzdött a nagyobb tudású és rutinú ellenféllel szemben, és bár alulmaradt, de tisztességesen helyállt. Soltszentimre-Lakitelek 1-2 (Gól: Mózer F.)

A következő hétvégére, november 13. reggelére az időjárás a múlt heti gyönyörű időhöz képest teljesen ellentétes, szélsőséges arcát mutatja, ugyanis esik a hó. Napközben pedig nemhogy csökkenne az intenzitása, hanem még jobban szakad, így kb. 20-30 cm hó leesik. Mivel az időjósok előrejelzése szerint esély sincs a javulásra, így a korán jött tél miatt

az utolsó 2 fordulót a Labdarúgó Szövetség – a pályák alkalmatlansága miatt – elhalasztja tavaszra. Így Ladánybene és Nyárlőrinc ellen tavasszal lesz folytatás.

Március 6-án lejátszunk az őszi szezonból elmaradt meccset Nyárlőrinc ellen. Az ifi kikap 4-0-ra. A nagycsapat is rosszul kezd, bár mi is gólt szerzünk, (Faragó Zoli 16 méterről a kapu közepébe bombáz) a félidőben 1-2! A végén legalább az egyik pontot sikerül itthon tartani. Varga Anti („Gentile”) elképesztő gólt szerez! A jobboldali oldalvonal mellől váratlanul úgy dönt, hogy kapura emel! Erre senki nem számít, a labda mindenki felett átívelve a jobb sarokba hullik! Soltszentimre-Nyárlőrinc 2-2 (Gól: Faragó Z., Varga A.)

Hétközben Magyar Kupa meccs Solt ellen. Az első félidőben remekül tartjuk magunkat, 0-0. A végére elfárad a csapat: Soltszentimre-Solt 0-3.

Március 12-én Kiskunfélegyházára látogatunk, nem a legjobb előjelekkel: 1. Tavalý ősszel ellenük „megfáztunk” 4-0-ra hazai pályán. 2. Több stabil kezdőjátékos is hiányzik, (Faragó Z., Nagy R.), elég tartalékosan tudunk csak felállni. 3. Ők a dobogóért vannak harcba, minden pontért küzdenek, főleg hazai pályán. Az ifi kikap 4-0-ra, még ez is – így negatív előjelként – nem jól kezdődik. És ennyi rossz ómen után, mint a népmesében, a „kicsik”, a tartalékos csapat megmutatta, hogy tud küzdeni. Remek védekezéssel, nagyszerű játékkal a csapat jól tartja magát, az első félidőben 0-0. Ilyen bravúr közeli dolgot már csináltunk többször is, csak sajnos utána gyakran jött a fáradtság, és a csapat összetört a végére. De most nem! A 2. félidő 12. percében egy remek kontratámadás után Palla Gabi kilép és a kimozduló kapus mellett a kapu jobb alsó sarkába lövi a labdát! A hazaiak mindent megtesznek az egyenlítésért, de ezúttal Mőti lehúzza a rolót, fantasztikusan véd! A védelem is jól zár, csúszva-mászva, küzdve odaérünk mindenhova! A vége a szezon egyik legszebb emléke, a forduló meglepetése lesz, ami az újságban is megjelenik egy rövid interjúval. („*Akiknek a győzelem fontosabb a részvételnél, avagy feljövőben a szentimrei futball?*”) Kiskunfélegyházi Honvéd-Soltszentimre 0-1 (Gól: Palla G.)

Folytatás innen!

Andó István

A MOZGÁS ÉS A MOSOLY!

Mai gyorsuló világunkban azt tapasztaljuk, hogy mindenki rohan, mindig van valami fontos elintéznivaló, nagyon sokszor szinte csak a problémákról, a rosszról hallunk és közben szomorúan kell szembesülnünk a modern világ egyik hátulütőjével, hogy egyre kevesebb mosollyal találkozunk az emberek arcán. Ennek számos oka van, legtöbbször az anyagi javak hajszolása, vagy a megszerzett javak megtartása, miközben észrevétlenül odavész a magunkkal, illetve az egymás iránti törődés, vele együtt a szeretet is. Érdemes elgondolkodni azon, mennyi időt és energiát áldozunk a tárgyi környezetünk megszerzésére és ugyanakkor mennyi időt, és energiát áldozunk az egészségünk, fizikai állapotunk és lelki békénk megteremtéséért. Időnként tudatosan meg kell tudni „állítani” az időt és átélni az igazán fontos pillanatokat, ahelyett, hogy a múlton rágódnánk, vagy a jövőn elmélkednénk. Figyelni kell magunkra oly módon, hogy közbe ne veszítsük el a kapcsolatot környezetünkkel, megőrizni nyitottságunkat a család, a barátok, embertársaink és az élet legfontosabb eleme, a változások iránt. Próbáljunk meg a pozitív gondolatokkal, dolgokkal többet foglalkozni és az életben elkerülhetetlen negatív, vagy annak hitt dolgokat elfogadni és meglátni bennük az esélyt egy kedvező változás irányába. Egy ilyen - mindenki számára - elérhető lehetőség a rendszeres testmozgás. Ha belegondolunk, semmi pluszt nem kell tenni, hogy bárki végezhesse, egy dolog szükséges hozzá, az akarat. A heti 168 órából néhányszor 20 percet ki lehet gazdálkodni, pénzbe nem kerül, nem kellemetlen és jótékony hatása szinte rögtön érezhető. A mozgás sok mindentől megvéd, nem csak egészségünket őrizhetjük meg vele, hanem kihat lelki állapotunkra is, kiegyensúlyozottabbá tesz, nő az önbecsülés, javul a pozitív látásmód és nem utolsósorban, energiával tölt fel. Ez a kijelentés, lehet többeket megmosolyogtat, de szervezetünk alkalmazkodásának köszönhetően ez valóban így működik. Egy adott fizikai terhelés után - még ha mozgás közben el is fáradunk - a szervezetünk az energiaraktárait a kezdeti szint fölé újratöltve készül egy újabb terhelésre. Ezáltal a rendszeres testmozgás - ahelyett hogy még fáradtabbak lennénk - feltölt és ez a

többlet energia tetszőlegesen felhasználható akár új, pozitív élmények, gondolatok létrehozására. Felmerülhet a kérdés, mi köze lehet a mozgásnak a mosolyhoz? Ha mi magunk jól érezzük magunkat a bőrünkben, elfogadjuk magunkat (és másokat) olyannak amilyenek vagyunk, a környezetünk felé is ezt tudjuk nyújtani, biztosan többet mosolygunk.

Ezért hiszem, hogy sporttal és edzéssel lehet tenni a teljesebb életért! Mindannyian egyetérthetünk abban, hogy nem kötelező sem fiatalon, sem későbbi éveinkben túlsúlyosan, derékfájósan, agyonstresszelten megindulni a civilizációs ártalmak által kijelölt lejtőn. Számos módja van annak, hogy ezeket a negatív hatásokat kezeljük és kompenzáljuk. Legfontosabb talán, hogy tegyük félre a kifogásokat és kezdjük el tudatosan megváltoztatni berögződött szokásainkat! Teremtsünk időt a mozgásra! Úgy, ahogy a heti aktuális munkahelyi teendőinket vagy családi programjainkat is megtervezzük, az „edzéseinket” is határozzuk el, tervezzük meg! Ne azzal töltjük el életünk java részét, hogy azt nézzük a tv-ben, hogy mások hogyan élnek, hanem kezdjük el tudatosan élni a saját életünket, hisz minden, ami velünk történik, többnyire rajtunk múlik. Próbáljunk odafigyelni szervezetünk apró jelzéseire, amikor még nincs baj! Miért éri meg változtatni? Mert sok területen van jótékony hatása a rendszeresen végzett sportnak, kevés idő ráfordítással jár, de annál több negatív, kellemetlen és későbbiekben drága dologtól szabadítjuk meg magunkat. Ha elhatározzuk magunkat, és rendszeresen mozgunk, a szervezetünk mindig jutalmaz minket, mivel mozgás során endorfin (boldogság hormon) termelődik. Bármely aerobic sport fokozza az endorfintermelést: a futás, az úszás, a gyaloglás, az aerobik, a teniszezés, a foci, bármilyen - akár otthon is elvégezhető - kardióedzés.

Szeretném, ha tudatosan építenék életükbe mindazokat a hasznos információkat, amelyek a jobb életminőség, a boldogabb, szeretetteljesebb életformához vezetnek! Manapság az életmód központi téma. Egyre többen gondolkodnak el azon, hogy miként éljük a napjainkat. Melyek az

értékeink, mit csinálunk, vagy csinálnánk szívesen? Kik és miért befolyásolják a gondolkodásunkat? Hogyan őrizhetjük meg az egészségünket, esztétikus testalkatunkat? Hogyan lehetünk erősebbek, energikusabbak, vidámabbak és kiegyensúlyozottabbak? Nemcsak a személyes jövőnk, de az ország jövője, sőt még inkább az egész emberiség sorsa függ attól, hogy milyen értékek mentén élünk együtt a Föld nevű bolygóval. Végezetül ne felejtjük el, hogy minden mindennel összefügg! A mozgás szülhet jókedvet, és egy jól sikerült, hosszabb hahotázás is alaposan átmozgathat minket. Próbáljunk csak ki!

*Ferenczy Éva
aerobik sportedző,
preventív gerinctréner oktató*

SOLTSZENTIMRE MA – A LAP

Megosztotta, és megosztja az embereket ma is. És ez jó. Jó, mert van miről beszélni.

2008-ban azért kezdeményeztem a lap megjelenését, s vele az egyesület megalakulását, mert szükségesnek láttam, láttuk a közélet megmozgatását, felpezsdítését. S ez igaz ma is.

Néhányan akkor – és ma is – valami titkos szervezetnek képzelték az egyesületet, akik a zavarosban akartak halászni. Az idő, úgy gondolom, bebizonyította ennek ellenkezőjét.

Mi vagyunk, a lap létezik. Immár a kilencedik számmal. Ami számunkra a legfontosabb, a helyiek írják a lapot helyieknek. Ahogy a kezdetek kezdetén megfogalmaztuk. Soltszentimreiek, tehetségük, idejük, és aktuális mondanivalójuk szerint.

Nem elhanyagolható tény az sem, hogy lapunk bekerül a köteles példányok révén az Országos Széchenyi Könyvtár nyilvántartásába is. Így idők múltán talán ez lesz a legmeghatározóbb forrás Soltszentimre kutatásához. Ha lesz egyáltalán valaki, akit érdekel falunk sorsa.

Mi azon dolgozunk, hogy legyen. Ám először nekünk kell megtalálni önmagunkat. A többi másodrendű.

Kéri Ferenc

Soltszentimre Ma

A Soltszentimre Ma Közéleti Egyesület lapja.

Megjelent 150 példányban.

Felelős kiadó: Kéri Ferenc

Szerkesztő bizottság: Balog Istvánné,

Bujdosó Istvánné, Kéri Ferenc